

2. ΑΠΟΚΑΘΙΣΤΩΝΤΑΣ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΡΧΙΑ

ΕΔΑΦΙΟ ΜΝΗΜΗΣ: «Και είπε ο Θεός, Ας κάμωμεν άνθρωπον κατ' εικόνα ημών, καθ' ομοίωσιν ημών· και ας εξουσιάζη επί των ιχθύων της θαλάσσης, και επί των πετεινών του ουρανού, και επί των κτηνών, και επί πάσης της γης, και επί παντός ερπετού, έρποντος επί της γης.» Γένεσης 1/α' 26.

Για τη μελέτη αυτής της εβδομάδας, διαβάστε: Γέν. 1/α' 26-28, Ψαλμ. 8/η' 3-8, Γέν. 2/β' 15, Ρωμ. 8/η' 20-22, Έξ. 20/κ' 1-17, Ρωμ. 1/α' 25, Β' Θεσ. 3/γ' 10.

Μετά την Πτώση, οι προπάτορές μας έχασαν πολλά περισσότερα από ό,τι την αρχική εικόνα του Θεού.

«Εκτός από τον άνθρωπο, και η γη υποβλήθηκε στον έλεγχο του Σατανά και έπρεπε να αποκατασταθεί με το σχέδιο της σωτηρίας. Όταν ο Θεός δημιούργησε τον Αδάμ του έδωσε την κυριαρχία της γης. Επειδή όμως υπέκυψε στον πειρασμό, υποβλήθηκε στη δύναμη του Σατανά και η κυριαρχία που είχε, πέρασε στον κατακτητή του. Έτσι, ο Σατανάς έγινε «ο άρχων του κόσμου». Σφετερίστηκε την κυριαρχία της γης που αρχικά είχε δοθεί στον Αδάμ. Ο Χριστός όμως, ο Οποίος με τη θυσία Του πλήρωσε το τίμημα της αμαρτίας, δεν λύτρωσε μόνο τον άνθρωπο αλλά ανέκτησε και την κυριαρχία εκείνος είχε χάσει.» Ε. Χουάιτ, Signs of the Times, 4 Νοεμβρίου 1908. Αναμφίβολα, ο άνθρωπος έχασε πολλά με την Πτώση συμπεριλαμβανομένης και της «κυριαρχίας» που του είχε αρχικά δοθεί. Ποια ήταν αυτή η κυριαρχία; Μπορεί σήμερα ο όρος κυριαρχία να έχει κάπως αρνητική έννοια, σίγουρα όμως στον κήπο της Εδέμ δεν ήταν έτσι. Τι είδους κυριαρχία είχαν οι άνθρωποι στη γη; Τι μπορεί να κάνει η εκκλησία σήμερα για να βοηθήσει τους ανθρώπους να ανακτήσουν, ως ένα σημείο, εκείνα που οι προπάτορές μας έχασαν στην Εδέμ;

Κυριακή 3 Ιουλίου

ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΜΕΝΟΙ ΓΙΑ ΚΥΡΙΑΡΧΙΑ

Μία άθελ γυνάικα ανέφερε πώς ορισμένες φορές ζυπνάει μέσα στη νύχτα και αγχώνεται με διάφορες βαθυστόχαστες απορίες όπως, «Είναι πράγματι ο κόσμος μας αποτέλεσμα μιας κοσμογονικής έκρηξης; Πώς είναι δυνατόν να μην υπήρχε σχεδιασμός και σκοπός; Είναι δυνατόν η ζωή όλων μας, να είναι τυχαία και ανούσια; Η ζωή μου δεν έχει κανένα νόημα και σκοπό;»

Μετά την Πτώση, χάσαμε πάρα πολλά. Αποξενωθήκαμε από τον Θεό, αλλά και μεταξύ μας. Ακόμη και η σχέση μας με τη γη έχει αλλάξει. Και πολλοί άνθρωποι αναρωτιούνται για την προέλευση και τον σκοπό που έχει η ζωή μας, έχοντας πολύπλοκες αναζητήσεις εξαιτίας της επικρατούσας άποψης ότι η ύπαρξή μας οφείλεται στην τύχη, και όχι στον Δημιουργό Θεό.

Τι λένε τα παρακάτω εδάφια για τον σκοπό της δημιουργίας του ανθρώπου; Γεν. 1/α' 26-28, Ψαλμ. 8/η' 3-8, Ησ. 43/μγ' 6,7. Τι σημαίνει η φράση «διότι εδημιούργησα αυτούς διά την δόξαν μου»; (Ησ. 43/μγ' 7) Πώς σχετίζεται με την κυριαρχία;

.....
.....
.....
.....
.....
.....

Σύμφωνα με τη Γένεση, ένας από τους λόγους που δημιουργήθηκαν ο Αδάμ και η Εύα ήταν για να έχουν την κυριαρχία της γης (Γεν. 1/α' 26-28). Μαζί, αντανακλούσαν τον χαρακτήρα και τη δόξα του Θεού. Μέσω αυτών, Εκείνος με την απόλυτη δόξα και κυριαρχία (Αποκ. 1/α' 5,6), θα επιμελούταν τη διαχείριση όλης της επίγειας δημιουργίας Του. Ποιος ξέρει πώς θα αποκαλυπτόταν η δόξα του Θεού μέσω της κυριαρχία τους, εάν δεν είχαν πέσει στην αμαρτία!

Μέσω της πίστης μας στον Ιησού, παραδίνοντας τη ζωή μας σ' Αυτόν, μπορούμε και εμείς να πούμε όπως ο Δαβίδ: «Ο Κύριος θέλει εκτελέσει τα περί εμού» (Ψαλμ. 138/ρλη' 8). Η σκέψη ότι ο Θεός έχει έναν σκοπό για τον καθένα μας, μας δίνει ελπίδα και χαρά, ιδιαίτερα όταν είμαστε παραδομένοι σ' Αυτόν έτσι ώστε το θέλημά Του να μπορεί να εκπληρωθεί σε εμάς.

ΣΚΕΨΗ: Αν κάποιος σας ρωτούσε ποιος είναι ο σκοπός της ζωής σας ως Χριστιανός, τι θα του απαντούσατε;

Δευτέρα 4 Ιουλίου

ΤΟ ΠΡΟΝΟΜΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΡΧΙΑΣ

Ποια ήταν η κυριαρχία που θα είχαν οι άνθρωποι στη γη σύμφωνα με τη Γεν. 1/α' 26-28;

.....

Ο όρος κυριαρχία προέρχεται από το Εβραϊκό ρήμα *radah*. Μ' αυτόν τον όρο αφήνεται να εννοηθεί το δικαίωμα και η ευθύνη για κυριαρχία. Σ' αυτήν την περικοπή φαίνεται η ιεραρχία σε δύναμη και εξουσία, και δείχνει την ανωτερότητα της ανθρώπινης φυλής σε σχέση με τον υπόλοιπο φυσικό κόσμο. Ενώ το ρήμα *radah*, δεν καθορίζει το πως θα εξασκούνταν η κυριαρχία, δεδομένου ότι δεν υπήρχε αμαρτία, η κυριαρχία θα ήταν σίγουρα από τη φύση της καλοπροαίρετη.

Παρόμοια συμπεράσματα μπορούμε να αντλήσουμε και για την εξουσία στη γη στη Γεν. 1/α' 28. Το ρήμα *exousiazō*, από το Εβραϊκό *kavash*, υποδηλώνει επίσης ιεραρχική σχέση, καθώς οι άνθρωποι τοποθετήθηκαν στη γη για να έχουν την εξουσία και τον έλεγχο.

Σε άλλα σημεία της Παλαιάς Διαθήκης το ρήμα *kavash* είναι πιο έντονο από το *radah*, περιγράφοντας την πράξη της καθυπόταξης κάποιου σε υποδεέστερη θέση (Αρ. 32/λβ' 22, 29, Ιερ. 34/λδ' 11, 16, Εσθέρ 7/ζ' 8, Νεεμ. 5/ε' 5). Σε πολλές από αυτές τις περιπτώσεις η κατάχρηση της εξουσίας είναι εμφανής και ο Θεός εκφράζει τη δυσαρέσκειά Του. Ωστόσο, είναι σημαντικό να θυμόμαστε πως το αναμάρτητο ζευγάρι δημιουργήθηκε κατ' εικόνα Θεού για να φροντίσει τη γη, συνεπώς η εξουσία στη γη είναι η καλοπροαίρετη υπηρεσία από μέρος του Δημιουργού. Σίγουρα δεν ήταν εκμετάλλευση. Μία άλλη διάσταση της κυριαρχίας βλέπουμε στη Γεν. 2/β' 15 όπου ο Θεός τοποθετεί τον Αδάμ στον κήπο για να τον φροντίσει και να τον φυλάει.

Έχοντας αυτά υπόψη, ανακαλύπτουμε πως η κυριαρχία ήταν μία διαχείριση γεμάτη φροντίδα και αγάπη. Μέσα από τη σχέση τους με τον Θεό, οι πρωτόπλαστοι είχαν όλα τα εφόδια και την εξουσία που χρειάζονταν για να κυριαρχήσουν, αντικατοπτρίζοντας την Θεϊκή αγάπη για τη δημιουργία.

ΣΚΕΨΗ: Μπορεί σήμερα η κυριαρχία να έχει αρνητική έννοια, σίγουρα όμως δεν είχε αυτήν την έννοια την πρώτη φορά που τη συναντάμε στην Αγία Γραφή. Ποιες αρχές της κυριαρχίας πριν την Πτώση μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε στα μέρη ή σε όσους έχουμε «κυριαρχία»;

Τρίτη 5 Ιουλίου

ΟΡΙΑ

Μήπως, στην κυριαρχία του ανθρώπου «επί πάσης της γης» (Γεν. 1/α' 26) σημαίνει ότι δεν υπάρχουν όρια; Η Βιβλική ιστορία δείχνει ότι η κυριαρχία, που όπως είδαμε είναι στα πλαίσια της διαχείρισης, πρέπει να έχει όρια.

Για παράδειγμα, ο Θεός είπε στον Αδάμ ότι το δέντρο της γνώσης του καλού και του κακού ήταν απαγορευμένο (δείτε Γεν. 2/β' 15-17). Έτσι, η πρώτη αμαρτία έγινε στα πλαίσια της διαχείρισης. Ο Αδάμ και η Εύα ξεπέρασαν τα όρια που ο Θεός είχε θέσει. Η δημιουργία εξακολουθεί να υποφέρει από την παραβίαση αυτών των ορίων (δείτε Ρωμ. 8/η' 20-22).

Διαβάστε Έξ. 20/κ' 1-17. Τι όρια θέτονται στο νόμο του Θεού; Τι μας δείχνει ο νόμος για τα όρια της ανθρωπίνης κυριαρχίας;

.....
.....
.....

Σ' όλη την ιστορία της ανθρωπότητας (για παράδειγμα ο Φαραώ στην Έξ. 1-14 και ο Ηρώδης στο Ματθ. 2/β') μέχρι και το τέλος του κόσμου (δείτε Αποκ. 13/ιγ'), αυταρχικοί άνθρωποι που ελέγχονται από τον Σατανά, είναι διαβόητοι για την προσπάθειά τους να κυριαρχήσουν σε κάτι που δεν έχουν δικαίωμα να ελέγχουν. Μιμούνται τον Σατανά, ο οποίος άρπαξε την εξουσία και έκανε τον εαυτό του «άρχων του κόσμου τούτου» (Ιωάν. 12/ιβ' 31). Η κατάχρηση της εξουσίας γίνεται δυναστεία.

Από την άλλη, υπάρχουν και εκείνοι οι οποίοι δεν θέλουν να έχουν τον έλεγχο εκεί που πρέπει να εξουσιάσουν (δείτε Ματθ. 25/κε' 14-30, Λουκ. 19/ιθ' 12-27).

Παρότι η αμαρτία αφαίρεσε από την ανθρωπότητα το επίπεδο της κυριαρχίας που της είχε δοθεί στη Δημιουργία, εξακολουθούμε να έχουμε κυριαρχία σε κάποια σημεία. Για παράδειγμα, ο Χριστός μάς έδωσε την δυνατότητα να έχουμε αυτοσυγκράτηση (δείτε Α' Κορ. 9/θ' 25-27, Γαλ. 5/ε' 22,23) και να φροντίζουμε τη γη, τα ζώα και όλα όσα μας έδωσε ο Θεός (δείτε Ιακ. 1/α' 17, Ματθ. 25/κε' 14-30). Ως Χριστιανοί, πρέπει να αντιλαμβανόμαστε ποια είναι τα όρια μας και να είμαστε πιστοί διαχειριστές.

ΣΚΕΨΗ: Αναφέρετε ορισμένα όρια που πρέπει να σεβαστούμε στη σχέση μας με τους άλλους ανθρώπους. Ποιες αρχές μας βοηθούν να δούμε ποια είναι αυτά τα όρια; (δείτε για παράδειγμα, Ματθ. 7/ζ' 1,12).

Τετάρτη 6 Ιουλίου

ΦΡΟΝΤΙΔΑ ΤΗΣ ΓΗΣ

Διαβάστε Γεν. 2/β' 15. Τι αρχές μπορούμε να πάρουμε από αυτό το εδάφιο που θα επηρεάσουν τη σχέση μας με το περιβάλλον και τον τρόπο που το φροντίζουμε;

.....
Πριν την αμαρτία ο Αδάμ και η Εύα είχαν οριστεί από τον Θεό διαχειριστές όλων όσων τους είχε εμπιστευθεί. Είχαν την κυριαρχία πάνω σε ζώα και φυτά. Ωστόσο, μετά την αμαρτία, όλη η φύση επαναστάτησε όπως ακριβώς οι πρωτόπλαστοι επαναστάτησαν στον Θεό. Οι άνθρωποι άρχισαν να βλέπουν τον εαυτό τους αδύναμο μπροστά στα στοιχεία της φύσης (τις καιρικές συνθήκες, το φυσικό και το ζωικό βασίλειο).

«Ανάμεσα στις υπάρξεις του ζωικού βασιλείου ο Αδάμ έστεκε σαν βασιλιάς, και όσο διαρκούσε η αφοσίωσή του στο Θεό, ολόκληρη η φύση αναγνώριζε την εξουσία του. Όταν όμως έγινε παραβάτης, η κυριαρχία του χάθηκε. Το επαναστατικό πνεύμα που ο ίδιος είχε εισάγει, επεκτάθηκε σε ολόκληρο το ζωικό κόσμο. Έτσι, όχι μόνο η ζωή του ανθρώπου, αλλά και η φύση των ζώων, των δένδρων του δάσους, της χλόης του αγρού, και αυτού ακόμη του αέρα που ανέπνεε, όλα εξωτερίκευσαν το λυπηρό μάθημα της γνώσης του κακού» Ε. Χουάιτ, Ε. σ. 16,17. Σήμερα, εξαιτίας των πολλών φυσικών καταστροφών, το οικοσύστημα στις περισσότερες περιοχές επιδεινώνεται. Γι' αυτό, με τη χρήση της τεχνολογίας προσπαθούμε να το προστατέψουμε, παρότι με την ίδια τεχνολογία φθείρουμε τον πλανήτη μας. Η οικολογία είναι θέμα ηθικό και θεολογικό, δεδομένου ότι η εκμετάλλευση της γης μπορεί να φέρει μεγάλες δυσκολίες σε κάποιους ανθρώπους.

«Ως εκκλησία των Αντβεντιστών της Εβδόμης Ημέρας, προωθούμε έναν απλό τρόπο ζωής, ώστε οι άνθρωποι να μην πέφτουν στην παγίδα του καταναλωτισμού και της μόλυνσης του περιβάλλοντος. Καλούμε τους ανθρώπους να σεβαστούν την φύση, να είναι προσεκτικοί με τη χρήση των αγαθών, να επανεκτιμήσουν τις ανάγκες των άλλων, και να επαναβεβαιώσουν την αξιοπρέπεια της δημιουργημένης ζωής.» «Επίσημη Δήλωση της Εκκλησίας των Αντβεντιστών για το Περιβάλλον,» 1995.

ΣΚΕΨΗ: Πώς μπορούμε να βρούμε τη σωστή ισορροπία στη συμπεριφορά μας προς τη γη: να είμαστε καλοί διαχειριστές όλων όσων μας έχουν δοθεί, αποφεύγοντας συγχρόνως να θεοποιήσουμε τη γη και το περιβάλλον; Για ποιο θέμα προειδοποιούμαστε στη Ρωμ. 1/α' 25;

Πέμπτη 7 Ιουλίου

ΑΠΟΚΑΘΙΣΤΩΝΤΑΣ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΡΧΙΑ

Εξαιτίας της αμαρτίας έχουμε χάσει πολλά πράγματα, και μέσα σ' αυτά και το είδος της κυριαρχίας που οι προπάτορές μας είχαν στην Εδέμ. Ο Χριστός ήρθε για να επαναφέρει ό,τι χάσαμε. Και εμείς με τη σειρά μας καλούμαστε από τον Θεό να προσεγγίσουμε τους ανθρώπους και να τους βοηθήσουμε να επανακτήσουν μέσω του Χριστού, όλα όσα μας προσφέρει. Αν και η διαδικασία αυτή δεν θα ολοκληρωθεί παρά μόνο με την επιστροφή του Ιησού, μπορούμε να βοηθήσουμε εκείνους που έχουν ανάγκη, έχουν χαθεί, και κατακυριευθεί από τον κόσμο. Μπορούμε να γίνουμε τα μέσα του Θεού για να ξεκινήσει από τώρα η αποκατάστασή τους.

Τι μας διδάσκουν τα παρακάτω εδάφια στο πώς να βοηθήσουμε να επανακτήσουν μέρος της κυριαρχίας που χάθηκε εξαιτίας της αμαρτίας;

Δευτ. 15/ιε' 7-12.....
Λουκ. 14/ιδ' 12-14.....
Α' Πέτρ. 3/γ' 15.....
Ιακ. 1/α' 27.....
Ησ. 58/νη' 7.....
Β' Θεσ. 3/γ' 10.....

Υπάρχουν πολλά που μπορούμε, και πρέπει, ως εκκλησία να κάνουμε πολλά για εκείνους που έχουν ανάγκη. Ορισμένες φορές πρόκειται για βασικές ανάγκες όπως την παροχή τροφής, ένδυσης, ακόμη και στέγης. Παρότι η ανακούφιση είναι απαραίτητη, χρειάζεται κάτι περισσότερο για να βοηθήσουμε τους ανθρώπους να επανακτήσουν την κυριαρχία στη ζωή τους. Αν και πρέπει να είμαστε έτοιμοι να δώσουμε μαρτυρία για την ελπίδα που έχουμε, πρέπει, όταν και όποτε μπορούμε, να καλύπτουμε τις φυσικές τους ανάγκες δείχνοντάς τους τον τρόπο για μία καλύτερη ζωή.

Αν και κάθε περίπτωση είναι διαφορετική, κληθήκαμε από τον Θεό να γίνουμε φως και πηγή ελπίδας και θεραπείας στον περίγυρό μας. Αυτό είναι απαραίτητο για την μαρτυρία μας στον κόσμο για τον Θεό αγάπης και ελέους που υπηρετούμε. Οφείλουμε να κάνουμε ό,τι μπορούμε, με τη δύναμη του Κυρίου, για να γίνουμε φως και να δίνουμε ελπίδα σ' αυτούς που έχουν ανάγκη. Ως Χριστιανοί, δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα λιγότερο. Καθώς εκπληρώνουμε αυτόν τον ρόλο της υπηρεσίας, τους βοηθάμε να δουν πώς είναι ο Θεός. Μέσω της διακονίας των φυσικών τους αναγκών προετοιμάζουμε το δρόμο για την καρδιά τους ώστε να γίνουν πιο δεκτικοί στο Άγιο Πνεύμα. Αυτό έκανε ο Ιησούς, και αυτό καλούμαστε να κάνουμε και εμείς σήμερα.

ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΜΕΛΕΤΗ:

Είναι δύσκολο να αντιληφθούμε τα πόσα χάσαμε εξαιτίας της αμαρτίας. Το μόνο που ξέρουμε είναι αυτός ο αμαρτωλός κόσμος, και αν δεν ήταν ο Λόγος του Θεού που φανερώνει την προέλευση του ανθρώπου, της αμαρτίας, του κακού, και του θανάτου, θα τα θεωρούσαμε όλα δεδομένα ως μέρος της ζωής. Ωστόσο, η ιστορία της Πτώσης μάς δείχνει ότι τα πράγματα δεν είναι έτσι. Στη Γένεση αναφέρεται ότι ο Αδάμ και η Εύα είχαν την κυριαρχία της γης, και ότι μετά την αμαρτία τους άλλαξε η σχέση τους με τον κόσμο επειδή οι ίδιοι είχαν αλλάξει. Ξαφνικά, η κυριαρχία που απολάμβαναν χάθηκε, και οι συνέπειες ήταν τρομερές.

«Τα αγκάθια και τα τριβόλια (Γεν. 3/γ' 17,18), οι επιπτώσεις του Κατακλυσμού (Γέν. 7/ζ' 12), η έρημος και ο θρήνος της γης για απελευθέρωση (Ρωμ. 8/η' 19-22), είναι κάποιες από τις εικόνες που η Αγία Γραφή χρησιμοποιεί για να περιγράψει τις συνέπειες της αμαρτίας στον κόσμο.» Handbook of Seventh-day Adventist Theology, τομ. 12, σ. 254. Πόσο ευγνώμονες πρέπει να είμαστε για το σχέδιο της σωτηρίας το οποίο επαναφέρει όλα όσα έχουμε χάσει και μας προσφέρει ένα μέλλον πολύ καλύτερο από το παρελθόν και το παρόν.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗ:

1. Αν και το άμεσο νόημα των εδαφίων Έξ. 23/κγ' 10-12, Δευτ. 11/ια' 11,12, 20/κ' 19,20 δεν έχει να κάνει με την οικολογία όπως την αντιλαμβανόμαστε σήμερα, τι αρχές μπορούμε να πάρουμε για την ανάγκη μας να γίνουμε καλοί διαχειριστές του περιβάλλοντος; Επίσης, πώς μπορούμε να γνωρίζουμε εάν ξεπεράσαμε ποτέ τα όρια και από διαχειριστές της φύσης γίνουμε λατρευτές της;
2. Δείτε και πάλι την ερώτηση στην ημέρα της Κυριακής. Σε τι διαφέρει η απάντησή μας από εκείνων που δεν πιστεύουν στον Θεό και την σωτηρία;
3. Πώς μπορούμε σήμερα να έχουμε σωστή κυριαρχία και σύμφωνα με το αρχικό σχέδιο του Θεού;
4. Το περιβάλλον όπως το γνωρίζουμε σήμερα, είναι φιλικό ή εχθρικό; Αιτιολογήστε την απάντησή σας.